

Trong rừng sâu, vào một đêm đông lạnh lẽo,
trên chiếc giường ấm áp, lập lòe đom đóm
bay quanh, sói nhỏ nằm thao thức,
không sao ngủ được.

Tim cậu đập thình thịch, đầy sợ hãi
khi nghĩ đến những tiếng sói hú
có thể cất lên bất cứ lúc nào.

Đồng hồ chạy tích tắc, tiếng cú kêu “rút, rút...”. Sói nhỏ khẽ cầu nguyện cùng ánh trăng mong các bác sói đừng cất tiếng hú.

May thay, cánh rừng yên lặng cho đến khi trời sáng. “Phù! Mọi thứ đều ổn cả.”, sói nhỏ khẽ nói.

Đêm nào cũng thế, tim cậu thường đập thành thịch, đầy sợ hãi khi nghĩ đến những tiếng sói có thể hú lên bất cứ lúc nào.

Và nếu mọi thứ đều yên lặng cho đến khi trời sáng thì sói nhỏ sẽ lại nói rằng: “Phù! Tất cả mọi thứ đều ổn cả.”

Nhưng sự bình yên này đâu có kéo dài mãi mãi và điều đó cũng làm sói nhỏ rất lo sợ. Vì khi tiếng sói tru lên thì bố cậu phải đi ngay lập tức.

Bố cậu là thành viên đội cứu hộ. Chỉ cần có ai gọi - không quan trọng ở đâu, khi nào - là ngay lập tức, bố sẽ phải đi giúp đỡ.

Một khu rừng có vô vàn con vật thì không thể lúc nào cũng yên tĩnh được. Sẽ có lúc nơi này có vấn đề, nơi kia có hiểm nguy. Và nếu có vấn đề, các bác sói trong rừng sẽ tru lên báo cho đội cứu hộ đến giúp.

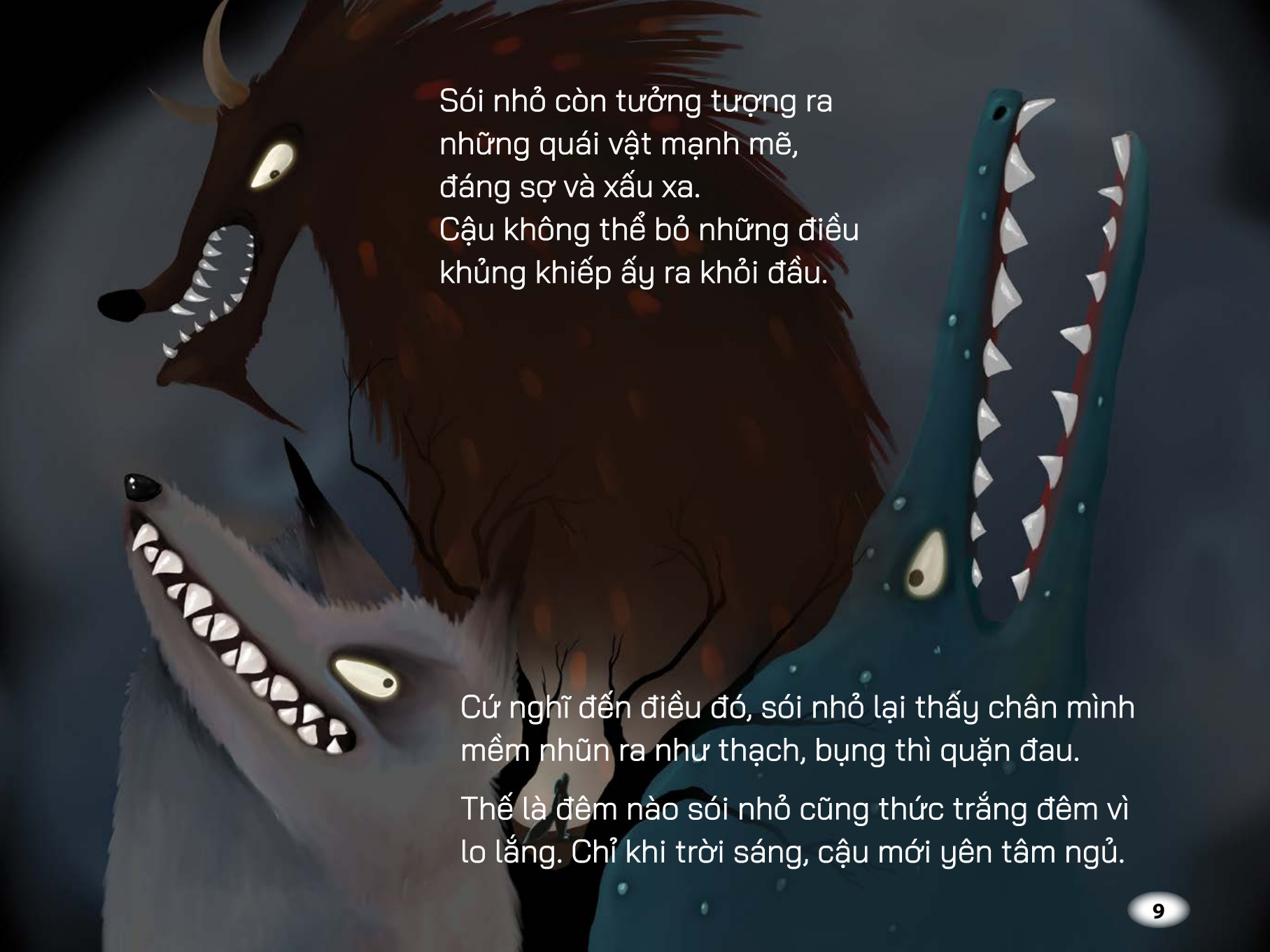
Sói nhỏ đã tưởng tượng trong đầu
bao nhiêu điều tồi tệ có thể xảy ra.

Rồng phun lửa với đôi cánh
đáng sợ, quái vật trong hang tối,

hay sấm chớp đùng đoàng
làm đổ cả cây cổ thụ.

Sói nhỏ còn tưởng tượng ra
những quái vật mạnh mẽ,
đáng sợ và xấu xa.
Cậu không thể bỏ những điều
khủng khiếp ấy ra khỏi đầu.

Cứ nghĩ đến điều đó, sói nhỏ lại thấy chân mình
mềm nhũn ra như thạch, bụng thì quặn đau.
Thế là đêm nào sói nhỏ cũng thức trắng đêm vì
lo lắng. Chỉ khi trời sáng, cậu mới yên tâm ngủ.

Thế nên khi các bạn đến chơi cùng thì sói nhỏ lại ngủ suốt cả ngày.

Còn nếu có chơi gì mà đến lượt sói nhỏ thì các bạn sẽ chẳng thấy cậu đâu. Bởi sói nhỏ thường tìm nơi yên tĩnh để đánh một giấc ngon lành.

